

3. În temeiul reglementării comunitare în vigoare, particularul care suferă o atingere a drepturilor sale ca urmare a netranspunerii Directivei 72/166/CEE poate solicita despăgubiri statului ca urmare a acestei încălcări?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebare a anterioară, statul maghiar este obligat să plătească despăgubiri pentru prejudicii, fie reclamantilor, fie persoanelor care au suferit prejudicii în urma accidentelor rutiere cauzate de reclamanți?

Mai precis, directiva prevede următoarele: „Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că toate polițele de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule (...) acoperă, pe baza unei prime unice, întreg teritoriul comunitar (în ceea ce privește prejudiciile cauzate)”.

5. Statul trebuie să răspundă în cazul în care prejudiciul rezultă dintr-o eroare în elaborarea legilor?
6. Decretul guvernamental nr. 190/2004 din 8 iunie 2004 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule [190/2004. (VI.8) Korm. rendelet a gépjármű üzembentartójának kötelező felelősségbiztosításáról, denumit în continuare „Decretul guvernamental nr. 190/2004”], în vigoare până la 1 ianuarie 2010, este conform cu dispozițiile Directivei 72/166/CEE, sau Ungaria și-a încălcat obligația de a transpune în dreptul maghiar obligațiile prevăzute de directiva menționată?

(¹) Directiva 72/166 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO L 103, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 10).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 26 august 2011 — Lagura Vermögensverwaltung GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Cauza C-438/11)

(2011/C 347/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Întrebările preliminare

Într-o situație precum cea din acțiunea principală, în care autoritatea dintr-un stat terț nu mai poate verifica dacă certificatul eliberat de ea se întemeiază pe o prezentare corectă a faptelor, debitorului trebuie să i se refuze posibilitatea de a invoca principiul încrederii legitime în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) al doilea și al treilea paragraf din Codul vamal (¹), în condițiile în care împrejurările din care rezultă imposibilitatea de a clarifica corectitudinea mențiunilor din certificatul de origine a mărfii trebuie dovedite de exportator sau, dimpotrivă, transferarea sarcinii probei de la autoritatea vamală la debitor, în temeiul articolului 220 alineatul (2) litera (b) al treilea paragraf prima teză din Codul vamal, presupune ca imposibilitatea clarificării să nu se datoreze unor motive imputabile autorităților din țara exportatoare sau neglijenței imputabile exclusiv exportatorului?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000 (JO L 311, p. 17, Ediție specială, 02/vol. 13, p. 12).

Recurs introdus la 25 august 2011 de Ziegler SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 16 iunie 2011 în cauza T-199/08, Ziegler/Comisia

(Cauza C-439/11 P)

(2011/C 347/13)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Ziegler SA (reprezentanți: J.-F. Bellis, M. Favart, A. Bailleux, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Declararea prezentului recurs admisibil și fondat;

— anularea Hotărârii Tribunalului din 16 iunie 2011 pronunțate în cauza T-199/08, Ziegler/Comisia și pronunțarea de către Curte a unei hotărâri privind litigiul care face obiectul cauzei menționate;

— admiterea concluziilor prezentate în primă instanță și, în consecință, anularea Deciziei C(2008) 926 final a Comisiei din 11 martie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în cazul COMP/38.543 — Servicii de mutări internaționale, sau, cu titlu subsidiar, anularea amenzii aplicate recurentei prin această decizie sau, cu titlu încă mai subsidiar, reducerea în mod substanțial a amenzii menționate;